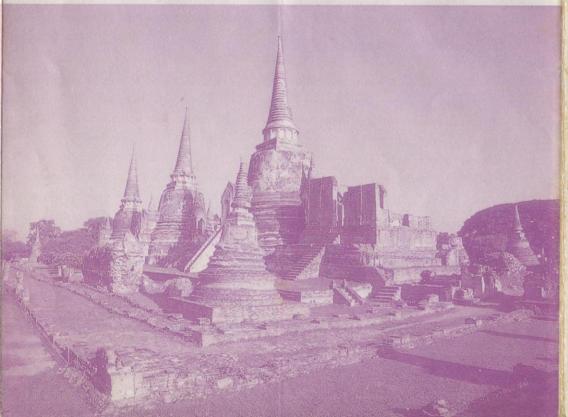

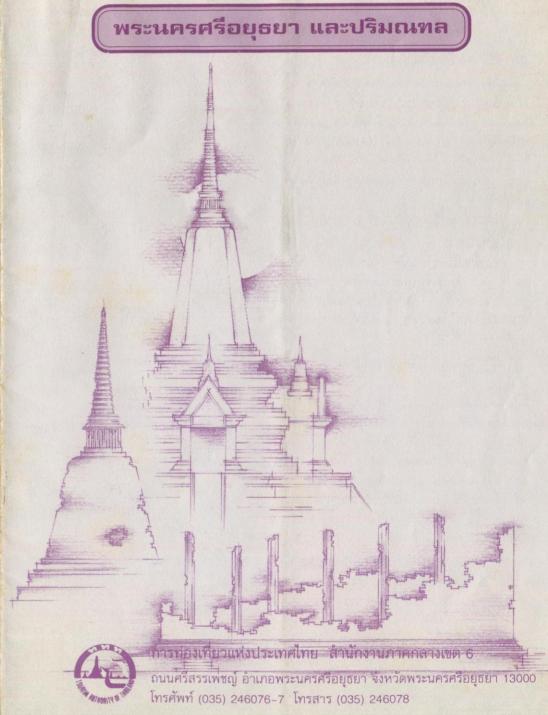
วัดไชยวัฒนาราม

สภาคารราชประยูร ณ พระราชวังบางปะอิน

วัดพระศรีสรรเพชญ์

พระนครศรีอยุธยา และปริมณฑล

เหนือขึ้นไปจากกรุงเทพมหานครเพียง เล็กน้อยเป็นดินแดนแห่งที่ราบลุ่มกว้างใหญ่ซึ่งมีแม่น้ำ ไหลผ่านหลายสาย อาทิ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำลพบุรี และแม่น้ำน้อย ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของ ผืนดินและทำเลที่ตั้งอันเหมาะสมจึงเกิดมีชุมชนขนาด ใหญ่น้อยขึ้นมากมายมาแต่โบราณกาล ชุมชนเหล่านั้น หลายแห่งมีร่องรอยการตั้งถิ่นฐานที่ยาวนานมาตั้งแต่ พุทธศตวรรษที่ 11 – 16 สืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน พระนครศรีอยุธยาเปรียบเสมือนศูนย์กลางของที่ราบ ภาคกลางแห่งนี้ แวดล้อมไปด้วยจังหวัดที่ใกล้เคียงอีก 5 จังหวัด ได้แก่ สุพรรณบุรี อ่างทอง สระบุรี ปทุมธานี และนนทบุรี

สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (สมเด็จพระเจ้า อู่ทอง) ปฐมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยาทรงเห็นการณ์ใกล จึงได้ทรงเลือกทำเลที่แม่น้ำใหญ่ 3 สาย คือ แม่น้ำ เจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำลพบุรี ไหลมาบรรจบ กันในลักษณะล้อมรอบผืนแผ่นดินส่วนใหญ่ไว้เป็นเกาะ และสถาปนาขึ้นเป็นราชธานี เมื่อปี พ.ศ. 1893

ตลอดช่วงเวลา 417 ปีที่ดำรงอยู่นั้น เกาะเมืองพระนครศรีอยุธยามีพัฒนาการทางด้านผังเมือง ขนาดของเมืองและขอบเขตของเมือง จนเป็นศูนย์กลาง ของสังคมเมืองที่สมบูรณ์แบบ นอกจากมีแม่น้ำเป็น คูเมือง มีกำแพงป้อมปราการก่ออิฐถือปูนที่มั่นคง แข็งแรง และมีถนนคูคลองที่ตัดกันเป็นตารางเพื่อการ คมนาคม การระบายน้ำ และความมีระเบียบแบบแผน อย่างงดงาม แล้วยังมีการแบ่งผังบริเวณของพระนคร ออกเป็นย่านต่างๆ ที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงโครงสร้าง ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของบ้านเมือง อย่างชัดเจน

ร่องรอยความเจริญรุ่งเรืองทางศิลป วัฒนธรรมและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการ สืบทอดมาหลายสมัย ตลอดจนความสามารถของชาว กรุงศรีอยุธยาในการปรับปรนเอาอารยธรรมอื่นจาก ภายนอกเข้ามาผสมผสานให้เกิดประโยชน์แก่บ้านเมือง อาจกล่าวได้ว่ากรุงศรีอยุธยานั้นคือพื้นฐานของกรุงเทพ มหานครในสมัยต่อมา

ดังนั้นคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการ
ศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
จึงได้มีมติรับนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาไว้ใน
บัญชีมรดกโลกทางวัฒนธรรม เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม
พ.ศ. 2534 ในการประชุมใหญ่ ณ กรุงคาร์เธจ ประเทศ
ดูนีเซีย ซึ่งจะมีผลให้ได้รับความคุ้มครองตามอนุสัญญา
ที่ประเทศต่าง ๆ ได้ทำร่วมกัน

ชาวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัด ใกล้เคียงยังมีชีวิตที่ผูกพันอยู่กับสายน้ำ เช่นเดียวกับ บรรพบุรุษ ดังนั้นไม่ว่าจะไปยังจังหวัดใดในปริมณฑลของ พระนครศรีอยุธยา วิถีชีวิตริมแม่น้ำลำคลอง เรือนแพ และเรือค้าขายสินค้าอุปโภคบริโภคยังเป็นสิ่งที่พบเห็น ได้เสมอไม่ว่าจะเป็นรอบเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยาเอง บ้านเจ้าเจ็ด อำเภอเสนา บ้านลาดชะโต อำเภอผักไห่ บางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี หรือริมแม่น้ำลำคลอง สายต่าง ๆ ของจังหวัดปทุมธานีและนนทบุรี

ทางด้านตะวันตกของพระนครศรีอยุธยา จังหวัดที่สำคัญที่เคยมีฐานะเป็นเมืองลูกหลวงของ กรุงศรีอยุธยาและมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในทาง เครือญาติกับราชวงศ์กรุงศรีอยุธยาตลอดมา คือ จังหวัด สุพรรณบุรี นอกเหนือจากวิถีชีวิตริมน้ำที่กล่าวมาแล้ว สุพรรณบุรียังเป็นดินแดนแห่งประวัติศาสตร์และ โบราณคดีอีกด้วย เมืองโบราณที่อู่ทองเป็นประจักษ์—พยานสำคัญที่ชี้ให้เห็นว่าสุพรรณบุรีมีความเจริญต่อเนื่อง มาตั้งแต่สมัยทวารวดี ก่อนการสถาปนากรุงศรีอยุธยา เป็นเวลาช้านาน นอกจากนั้นสุพรรณบุรียังเป็นบ่อเกิด แห่งวรรณกรรมที่สำคัญที่สุดเรื่องหนึ่งของไทย นั่นคือ เรื่องขุนช้างขุนแผน แม้ในปัจจุบันวัดป่าเลโลยก์ วัดแค

บ้านรั้วใหญ่ ฯลฯ อันเป็นฉากที่กล่าวถึงในเรื่องขุนช้าง ขุนแผนก็ยังปรากฏสถานที่จริงให้เห็นได้

เหนือขึ้นไปจากพระนครศรีอยุธยาเพียง
เล็กน้อยเป็นดินแดนแห่ง "พระนอน" และแหล่ง
สร้างสรรค์งานหัตถศิลป์ อ่างทองจังหวัดที่เงียบสงบ
ท่ามกลางอู่ข้าวอู่น้ำ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธไสยาสน์
เป็นจำนวนมาก อาทิ พระพุทธไสยาสน์วัดปาโมก วัด
ขุนอินทประมูล วัดราชปักษี วัดสุวรรณเสวริยาราม ฯลฯ
ทั้งยังเป็นที่ตั้งของแหล่งทอผ้า ทำเครื่องจักสาน
ปั้นตุ๊กตาชาววัง และทำกลองนานาชนิด

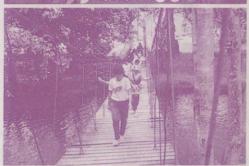
แม้ว่าพื้นที่ภาคกลางแถบนี้จะค่อนข้าง ขาดแคลนแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เนื่องจาก ภูมิประเทศเป็นที่ราบและมีการตั้งถิ่นฐานของซุมชนเมือง ที่สืบเนื่องมาเป็นเวลายาวนานแล้วก็ตาม แต่ถัดจาก พระนครศรีอยุธยาขึ้นไปทางตะวันออกเฉียงเหนือนั้นเป็น รอยต่อของภูมิภาคที่เปรียบเสมือนประตูสู่โลกแห่ง ธรรมชาติของที่ราบสูงโคราช ดังนั้นนอกเหนือจาก พระพุทธบาทอันเป็นศาสนสถานสำคัญของพุทธศาสนิกชน โดยทั่วไปแล้ว จังหวัดสระบุรีจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยว พักผ่อนทางธรรมชาติ ป่าเขาและน้ำตกแห่งเดียวของ ภูมิภาคนี้ น้ำตกมวกเหล็ก น้ำตกเจ็ดสาวน้อย สวน พฤกษศาสตร์พุแค และอุทยานแห่งชาติเขาสามหลั่น เป็นตัวอย่างของสถานที่พักผ่อนหย่อนใจทางธรรมชาติ ซึ่งยังคงมีบรรยากาศร่มรื่นชุ่มเย็น

แม่น้ำเจ้าพระยาที่โอบล้อมเกาะเมือง พระนครศรีอยุธยาแล้วไหลลงสู่กรุงเทพมหานครนั้น ยังความอุดมสมบูรณ์ให้เกิดแก่สองฟากฝั่งทางใต้ของ พระนครศรีอยุธยา จังหวัดปทุมธานี และนนทบุรีเป็น ดินแดนแห่งพืชสวนนานาชนิด ผลไม้รสดีประเภทต่าง ๆ หรือพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับที่ตกแต่งอยู่ตามสวนสวยทั่วไป ในประเทศ ขณะนี้ส่วนใหญ่เป็นผลิตผลของเกษตรกร จากปทุมธานีและนนทบุรีแทบทั้งสิ้น นอกเหนือไปจาก สวนผลไม้และไม้ประดับแล้ว ปทุมธานีและนนทบุรียังเป็น แหล่งศิลปวัฒนธรรมสำคัญของชาวไทยรามัญ เนื่องจาก ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดทั้งสองนี้สืบเชื้อสายมาจาก

ชาวรามัญที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ตั้งแต่สมัยปลาย
กรุงศรีอยุธยาและต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ศิลปวัฒนธรรม
ของชาวไทยรามัญยังคงแสดงออกให้เห็นอย่างเด่นชัด
ในงานศิลปสถาปัตยกรรมของวัดวาอาราม งานเทศกาล
ประเพณี อาทิ ประเพณีเปิงสงกรานต์ ประเพณีแห่
หางหงส์ และประเพณีดักบาตรพระร้อย ทั้งยังปรากฏอยู่
ในงานศิลปหัตถกรรม เช่น เครื่องปั้นดินเผา และหม้อน้ำ
ดินเผาจำหลักลายวิจิตรของหมู่บ้านกวานอาม่านบน
เกาะเกร็ด นนทบุรี

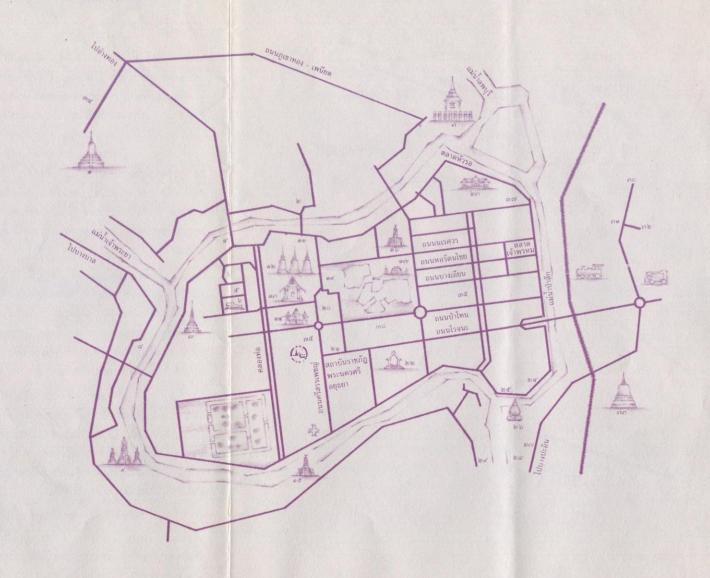

สถานที่สำคัญ (places of interest)

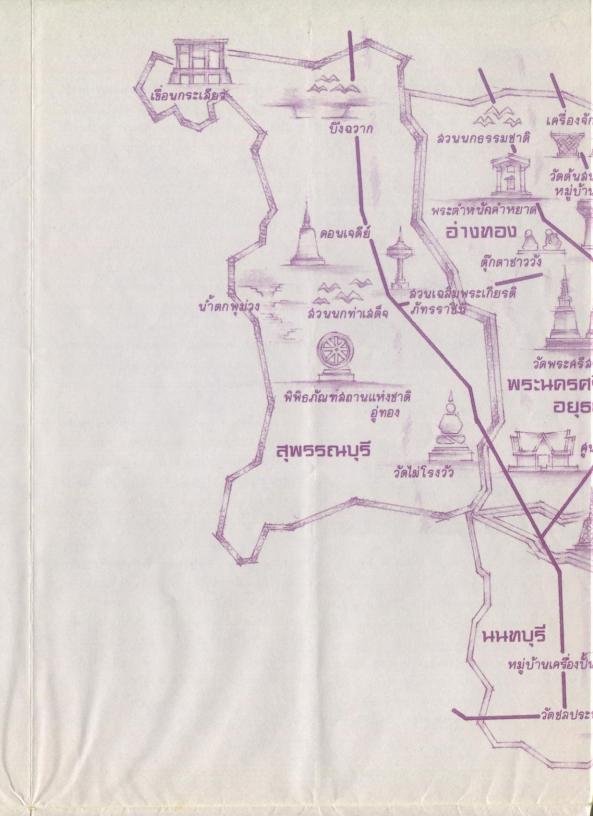
- 1. วัดภูเขาทอง (WAT PHU-KHAO THONG)
- 2. วัดหน้าพระเมรุ (WAT NA PHRA MEN)
- 3. เพนียดคล้องช้าง (ELEPHANT KRAAL)
- 4. วัดบรมวงศ์วราราม (WAT BOROMAWONG WARARAM)
- 5. วัดวรเซษฐาราม (WAT WORACHETTHARAM)
- 6. วัดโลกยสุธาราม (WAT LOKAYASUTHARAM)
- 7. เจดีย์ศรีสุริโยทัย (CHEDI SISURIYOTHAI)
- 8. วัดกษัตราธิราช (WAT KASATRATHIRAT)
- 9. วัดไชยวัฒนาราม (WAT CHAIWATTHANARAM)
- 10. สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ (SI NAKHARIN PARK)
- 11. พระราชวังโบราณ (ANCIENT PALACE)
- 12. วัดพระศรีสรรเพชญ์ (WAT PHRA SI SANPHET)
- วิหารพระมงคลบพิตร (WIHAN PHRA MONGKHON BOPHIT)
- 14. คุ้มขุนแผน (KHUN PHAEN'S RESIDENCE)
- 15. วัดพุทไธศวรรย์ (WAT PHUTTHAISAWAN)
- 16. วัดราชบูรณะ (WAT RATCHABURANA)
- 17. วัดมหาธาตุ (WAT MAHATHAT)
- 18. บึงพระราม (PHRARAM PARK)
- อนุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าอู่ทอง (KING U-THONG MONUMENT)
- 20. วัดพระราม (WAT PHRARAM)
- 21. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา (CHAO SAM PHRAYA NATIONAL MUSEUM)
- 22. ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา (AYUTTHAYA HISTORICAL STUDY CENTRE)
- 23. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจันทรเกษม
 (CHANTHARAKASEM NATIONAL MUSEUM)
- 24. วัดสุวรรณดาราราม (WAT SUWANDARARAM)
- 25. ป้อมเพชร (PHET FORTRESS)
- 26. วัดพนัญเชิง (WAT PHANANCHOENG)
- 27. หมู่บ้านฮอลันดา (DUTCH SETTLEMENT)
- 28. หมู่บ้านญี่ปุ่น (JAPANESE SETTLEMENT)

- 29. หมู่บ้านโปรตุเกส (PORTUGUESE SETTLEMENT)
- 30. วัดอโยธยา (WAT AYOTHAYA)
- 31. วัดกุฎีดาว (WAT KUDIDAO)
- 32. วัดมเหยงคณ์ (WAT MAHEYONG)

- 33. วัดใหญ่ชัยมงคล (WAT YAI CHAIYAMONGKHON)
- 34. อนุสรณ์สถานสมเด็จพระสุริโยทัย ณ ทุ่งมะขามหย่อง (QUEEN SURI YOTHAI MEMORIAL)
- 35. ศาลหลักเมือง (CITY PILLAR)

- 36. สถานีตำรวจ (POLICE STATION)
- 37. ไปรษณีย์หัวรอ (HUARO POST OFFICE)
- 38. ไปรษณีย์เดชาวุธ (DECHA WUT POST OFFICE)

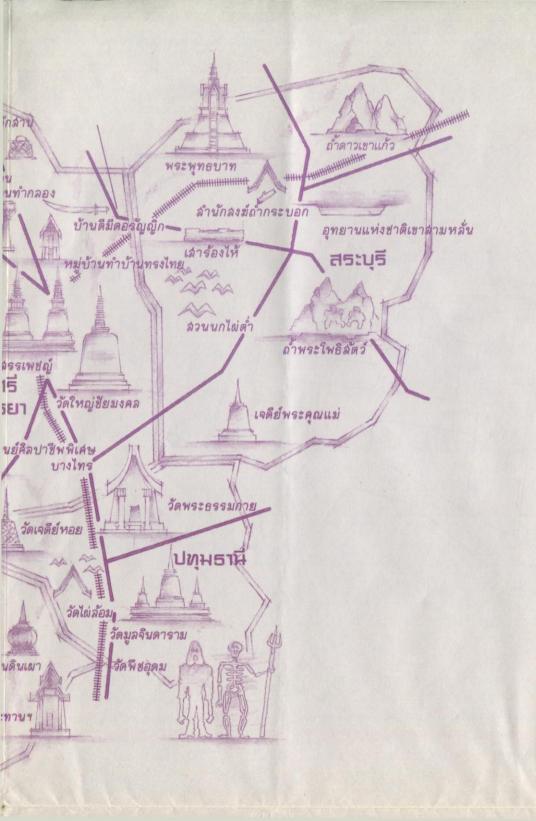
หลวงพ่อโต วัดไชโยวรวิหาร

พระพุทธไสยาสน์ วัดชุนอินทประมูล

หมู่บ้านทำกลอง ต.เอกราช

ปทมธานี

สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ

วัดไผ่ล้อม ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันออกของ แม่น้ำเจ้าพระยาในเขต อ.สามโคก เป็นวัดโบราณ สร้าง ในสมัยกรุงสุโขทัย สิ่งที่น่าสนใจของวัดนี้ก็คือ มีนก ปากท่าง อพยพมาตั้งถิ่นฐานอยู่ตามสุมทุมพุ่มไม้ ในบริเวณวัดเป็นจำนวนมาก ทุกปีระหว่างเดือน พฤศจิกายน – มิถุนายน นกปากท่างจะบินมาจับคู่ ออกลูกจนกระทั่งลูกโตแล้วบินไปหากินที่อื่น วัดไผ่ล้อม อยู่บนถนนสายปทุมธานี – สามโคก เมื่อถึงที่ว่าการ อ.สามโคก แล้วนั่งเรือข้ามฟากก็จะถึงวัดพอดี หรือนั่งรถ สองแถวสายวัดไผ่ล้อมจากหัวถนนติวานนท์ ไปลงหน้าวัด ไผ่ล้อมก็ได้

วัดเจดีย์หอย ตั้งอยู่ที่ ต.บ่อเงิน อ.ลาดหลุมแก้ว จากสี่แยกลาดหลุมแก้วเดินทางไปตาม ทางหลวงหมายเลข 346 จะมีทางลูกรั้งแยกซ้ายระหว่าง กม. ที่ 21-22 เข้าไปอีก 10 กม. มีการขุดพบซาก หอยนางรมโบราณจำนวนมาก ทางวัดได้นำซากหอย ส่วนหนึ่งไปดั้งวางเรียงเป็นรูปเจดีย์

วัดเจดีย์ทอง ตั้งอยู่บนฝั่งตะวันตกของ แม่น้ำเจ้าพระยา เขต อ.สามโคก ในวัดมีเจดีย์ทรงรามัญ อายุประมาณ 160 ปี ในพระอุโบสถมีพระพุทธรูปปาง มารวิชัยสร้างด้วยหยกขาวเป็นที่เคารพของชาวบ้าน ทั่วไป วัดนี้อยู่ห่างจากตัวจังหวัดไปตามถนนสาย ปทุมธานี – สามโคก ระยะทาง 8 กม.

วัดสิงห์ ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของแม่น้ำ เจ้าพระยา ในเขต อ.สามโคก ห่างจากตัวเมือง 3 กม. สันนิษฐานกันว่าเป็นวัดแรก ในสมัยที่ชาวมอญอพยพ มาตั้งหลักแหล่ง ภายในวัดมีพระพุทธรูปสำคัญคือ หลวงพ่อโต พระพุทธรูปปางมารวิชัย ศิลปะสมัยอยุธยา มีศาลาพิพิธภัณฑ์ โบราณวัตถุ ศิลปะแบบมอญและ พระแท่นบรรทมรัชกาลที่ 2 เมื่อครั้งที่พระองค์เสด็จ ประพาสเมืองสามโคก รอบ ๆ วัดยังมีบ้านชาวบ้านที่ ยังคงทำอิฐมอญแบบเก่าเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือน ด้วย

วัดเจดีย์ทอง มีเจดีย์ทรงรามัญ อายุกว่า 160 ปี

นกปากท่าง อพยพมาวัดไผ่ล้อม ราวเดือนพฤศจิกายน - มิถุนายน ของทุกปี

อ่างทอง

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

วัดไชโยวรวิหาร อยู่ห่างจาก อ.เมือง 18 กม.
ตามทางหลวงหมายเลข 32 เป็นที่ประดิษฐานพระมหา
พุทธพิมพ์ ซึ่งเป็นพระพุทธรูปปางสมาธิ ซึ่งสมเด็จ
พระพุทธาจารย์ (โต พรหมรังสี) วัดระมัง ได้สร้างขึ้น
ในสมัยรัชกาลที่ 4 พระพุทธรูปองค์นี้เป็นที่เคารพบูชา
ของประชาชนในจังหวัดอ่างทองและจังหวัดใกล้เคียง
เป็นอันมาก

วัดป่าโมกวรวิหาร เป็นพระอารามหลวง อยู่ที่ อ.ป่าโมก ห่างจาก อ.เมือง 12 กม. ที่วัดนี้มี พระพุทธรูปปางไสยาสน์ที่เก่าแก่มาก มีความยาว 22.58 ม. ในพระราชพงศาวดารกล่าวว่าสมเด็จ พระนเรศวรก่อนที่จะยกทัพไปรบกับพระมหาอุปราชา ก็ได้เสด็จมาชุมนุมพลที่วัดนี้ และได้กระทำสักการบูชา พระพุทธรูปองค์นี้ด้วย

พระพุทธไสยาสน์วัดขุนอินทประมูลเป็น พระพุทธรูปปางไสยาสน์มีความยาว 50 ม. ประดิษฐาน อยู่ที่วัดขุนอินทประมูล อ.โพธิ์ทอง ต.อินทประมูล วัดนี้ อยู่กลางทุ่งนา พระวิหารหักพังหมด ไม่มีหลังคา ที่หน้าพระนอนองค์นี้มีรูปปั้นของชายคนหนึ่ง เล่ากันว่า ขุนอินทประมูล ซึ่งเป็นนายอากรได้ยักยอกเอาเงินหลวง มาสร้างต่อเติมองค์พระ ซึ่งเดิมมีความยาวเพียง 40 ม. ครั้นพระมหากษัตริย์ทรงทราบเรื่องก็ตรัสถามว่าเอาเงิน ที่ไหนมาสร้าง ขุนอินทประมูลไม่ตอบ จึงถูกเมี่ยนจนตาย วัดนี้จึงได้ชื่อว่าวัดขุนอินทประมูล

วัดท่าสุทธาวาส ตั้งอยู่ที่ อ.ป่าโมก เดิมเป็น วัดที่สร้างขึ้นมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนตัน มีความ สำคัญทางประวัติศาสตร์เกี่ยวกับการสงคราม การ พาณิชย์ ปรากฏหลักฐานพระพุทธรูป และโบราณวัตถุ สมัยต่าง ๆ สังข์เลี่ยมโลหะเปียกทอง ตลอดจนเครื่อง ถ้วยชาม อีกทั้งมีพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งได้อัญเชิญบรรจุ ไว้ในพระโกศทองคำลงยาราชาวดี มีความละเอียดงดงาม

มาก วัดนี้อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออก เขต ๓.บางเสด็จ

บ้านบางเสด็จ (ศูนย์ตุ๊กตาชาววังใน พระบรมราชินูปถัมภ์) เป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ซึ่งสมเด็จ พระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงส่งเสริมให้ชาวบ้าน ทำตุ๊กตาชาววังเป็นอาชีพเสริม จนทำรายได้ให้แก่ชาวบาง เสด็จมีฐานะดีขึ้น ร้านจำหน่ายตุ๊กตาชาววังอยู่ที่ศาลา การเปรียญวัดท่าสุทธาวาส และส่งเข้ามาจำหน่ายที่ร้าน จิตรลดาด้วย

วัดโพธิ์ทองและพระตำหนักคำหยาด อยู่ที่ บ้านโพธิ์ทอง ต.คำหยาด ตรงข้ามทางเข้าบ้านบางเจ้าฉ่า เป็นวัดที่เจ้าฟ้าอุทุมพร (ขุนหลวงหาวัด) ได้เสด็จมา ประทับที่วัดนี้ เมื่อพระองค์ทรงผนวชครั้งที่ 2 และได้ทรง สร้างสิ่งที่น่าสนใจ คือ พระตำหนักคำหยาดไว้เป็น ที่ประทับด้วย ที่ อ.โพธิ์ทองนี้มีชื่อเสียงทางด้านการ ประดิษฐ์เครื่องจักสาน จำพวกตะกร้า กระจาด กระเป๋าถือ ลายดอกพิกุล

แหล่งหัตถกรรมเครื่องจักสาน

บ้านบางเจ้าฉ่า ต.บางเจ้าฉ่า อ.โพธิ์ทอง เป็นแหล่งหัตถกรรมเครื่องจักสานที่ขึ้นชื่อของ จ.อ่างทอง มีการพัฒนาคุณภาพและรูปแบบของเครื่องจักสาน จนสามารถส่งออกขายต่างประเทศได้ แหล่งหัตถกรรม ส่วนใหญ่อยู่บริเวณหลังวัดยางทอง

นอกจากบ้านบางเจ้าฉ่าแล้ว ยังมีกลุ่ม จักสานของตำบลอื่น ๆ อีก เช่น กลุ่มตำบลองครักษ์ กลุ่มตำบลบางระกำ กลุ่มตำบลบางพลับ และกลุ่มตำบล อินทประมูล เป็นต้น

หมู่บ้านทำกลองบ้านเอกราช อยู่ในเขต อ.ป่าโมก ริมแม่น้ำเจ้าพระยา กลองที่ทำ มีตั้งแต่กลอง ขนาดเล็กสำหรับเป็นของที่ระลึก จนถึงกลองขนาดใหญ่ มาก ๆ

สุพรรณบุรี

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง อยู่ทางฝั่งตะวันตก ของแม่น้ำสุพรรณบุรี (แม่น้ำท่าจีน) ห่างจากตัวสะพาน ไปครึ่งกิโลเมตร เดิมตัวศาลเป็นศาลไม้ทรงไทยมีเทวรูป พระอิศวรและพระนารายณ์สลักด้วยหินสีเขียวสององค์ ปัจจุบันศาลเป็นรูปเก๋งจีน มีงานประจำปีทิ้งกระจาด ทุกปีในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 7 ของจีน

วัดป่าเลไลยก์ เป็นวัดเก่าแก่ตั้งอยู่ริมถนน มาลัยแมน ต.รัวใหญ่ อ.เมือง อยู่ทางฝั่งตะวันตกของ ลำน้ำสุพรรณห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 4 กม. ภายในวิหารเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อโตปางปาเลไลยก์ เดิมหลวงพ่อโตเป็นพระปางปฐมเทศนา ต่อมาได้มีการ บูรณะช่อมแชมใหม่ และทำเป็นปางปาเลไลยก์ดังที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทุกปีจะมีงานนมัสการหลวงพ่อวัด ป่าเลไลยก์ปีละ 2 ครั้ง ในเดือน 5 และเดือน 12 ตั้งแต่ วันขึ้น 7-9 ค่ำ

วัดสนามไชย ต.สนามไชย อ.เมือง ห่างจาก ริมฝั่งทิศตะวันออกของแม่น้ำสุพรรณ 1 กม. ปัจจุบันเป็น วัดร้างเหลือแต่ชากเจดีย์ ทางด้านเหนือเพียงซีกเดียว ซากเจดีย์นี้ใหญ่โตมาก ถ้าหากอยู่ในสภาพสมบูรณ์จะมี ความสูงประมาณ 70 – 80 ม. พ.ศ. 2505 กรมศิลปากร ได้ชุดแต่งองค์เจดีย์เพื่อหาโบราณวัตถุ พบเพียงแต่อัฐิ ของคนซึ่งสันนิษฐานไว้ทางหนึ่งว่าเป็นอัฐิของทหารนักรบ โบราณที่เสียชีวิตในสงคราม จึงให้นามเจดีย์นี้ว่า "เจดีย์ ทหารนิรบาม"

วัดพระนอนและอุทยานมัจฉา ตั้งอยู่ที่
ต.พิหารแดง อ.เมือง ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 3 กม.
เป็นวัดเก่าแก่ สมัยอู่ทองสุพรรณภูมิ ที่ปรักหักพังแล้ว
และได้บูรณะขึ้นใหม่ ในสมัยปัจจุบันมีรูปปั้นพระนอน
ในลักษณะนอนหงายสร้างเท่าขนาดคนจริงสมัยโบราณ
ลักษณะเหมือนพระนอนที่เมืองกุสินารา ประเทศอินเดีย
ที่วัดพระนอนนี้มีแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน ท่านเจ้าอาวาสได้
เลี้ยงปลาไว้ ตั้งแต่ปี 2516 มีทั้งปลาสวาย ปลาตะเพียน
ปลาแรด ปลาตะโกก จำนวนนับแสนตัว

อนุสรณ์ดอนเจดีย์ อยู่ที่ ต.ดอนเจดีย์ อ.ดอนเจดีย์ อ.ดอนเจดีย์ ห่างจากตัวเมืองประมาณ 31 กม. เป็นเจดีย์ ที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชสร้างขึ้นเป็นอนุสรณ์แห่ง ชัยชนะในการทำยุทธหัตถีกับพระมหาอุปราชาแห่งพม่า คันพบเมื่อ พ.ศ. 2456 รัฐบาลได้บูรณะขึ้นใหม่ โดยสร้าง เจดีย์องค์ใหม่ครอบเจดีย์เดิมไว้ ทุกปีจะมีงานเฉลิมฉลอง ในวันที่ 25 มกราคม ซึ่งถือเป็นวันกองทัพไทย มีการแสดง เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ การละเล่นพื้นเมือง และการ ออกร้านสมโภชต่าง ๆ เป็นเวลา 7 วัน 7 คืน

หน่วยอนุรักษ์นกท่าเสด็จ ตั้งอยู่ที่บ้าน ท่าเสด็จ ต.สระแก้ว อ.เมือง ในเวลากลางวันจะมีนก ให้ชมบ้าง แต่ในตอนเย็นจะมีนกบินกลับรังให้ชมมากมาย เช่น นกปากห่าง นกยาง นกกาน้ำ นกกาบบัว นกแขวก และนกซ้อนหอย เป็นต้น

วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ อยู่ใน ต.รั้วใหญ่ อ.เมือง บนฝั่งทิศตะวันตกของแม่น้ำสุพรรณ ห่างจาก สะพานข้ามแม่น้ำประมาณ 200 - 300 ม. ถือเป็นวัด คู่บ้านคู่เมืองของสุพรรณบุรี มีอายุไม่ต่ำกว่า 600 ปี วัดนี้ มีปรางค์องค์ใหญ่ ซึ่งสันนิษฐานว่าอาจจะสร้างในสมัย สมเด็จพระเจ้าอู่ทอง

เมืองอู่ทอง ปัจจุบันอยู่ที่ อ.อู่ทอง เป็นเมือง เก่าแก่ที่มีชื่อปรากฏในพงศาวดารกรุงศรีอยุธยาว่า พระเจ้าอู่ทองทรงอพยพผู้คนหนีโรคห่าจากเมืองอู่ทอง เมื่อปี พ.ศ. 1890 ไปสร้างเมืองหลวงใหม่ คือ กรุงศรี อยุธยา ต่อมาได้มีการขุดค้นหาหลักฐานที่เมืองอู่ทองแล้ว ลงความเห็นว่า เมืองนี้เป็นเมืองเก่าก่อนกรุงศรีอยุธยา และร้างไปนานนับร้อยปีก่อนที่พระเจ้าอู่ทองจะสร้าง กรุงศรีอยุธยา จึงเชื่อกันว่าพระเจ้าอู่ทองน่าจะไม่ได้หนี โรคห่าดังที่กล่าวไว้

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติอู่ทอง เป็นที่ รวบรวมศิลปะโบราณวัตถุที่ชุดคันได้ ซึ่งแสดงถึง วิวัฒนาการของมนุษย์ยุคต่าง ๆ ที่เคยอาศัยอยู่ใน ดินแดนแถบสุพรรณบุรีนี้อยู่บนถนนมาลัยแมน ข้างที่ว่าการ อ.อู่ทอง

พระบรมราชานุสาวรีย์ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ณ อนุสรณ์ดอนเจดีย์

พยานมัจฉา วัดพระบุล

สระบุรี

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

พระพุทธบาท ประดิษฐานอยู่ในมณฑป บนไหล่เขาสุวรรณบรรพตหรือเขาสัจจุพันธคีรี อ.พระพุทธบาท มีระยะทางห่างจากจังหวัดประมาณ 28 กม. รอยพระพุทธบาทนี้ค้นพบในสมัยพระเจ้า ทรงธรรม ทุก ๆ ปีจะมีงานเทศกาลนมัสการพระพุทธ-บาทโดยจัดปีละ 2 ครั้ง คือ ตั้งแต่วันขึ้น 8 ค่ำ เดือน 3 ถึงวันแรม 1 ค่ำ และตั้งแต่วันขึ้น 8 ค่ำ เดือน 4 ถึงแรม 1 ค่ำ

อุทยานแห่งชาติเขาสามหลั่น มีพื้นที่
ครอบคลุมอยู่ในพื้นที่ อ.แก่งคอย อ.หนองแค อ.วิหารแดง
และ อ.เมือง ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ 2
มิถุนายน 2524 อยู่บนเส้นทางกรุงเทพฯ – สระบุรี
(ทางหลวงหมายเลข 1) ห่างจากตัวเมืองสระบุรีประมาณ
16 กม. มีทางแยกด้านขวามือเข้าได้ 2 ทาง คือ ตรง
กิโลเมตรที่ 102 และกิโลเมตรที่ 104

บริเวณอุทยานมีน้ำตกที่สวยงามหลายแห่ง สำหรับที่พัก มีค่ายพัก 2 ค่าย พักได้ค่ายละ 80 คน มีบริเวณเล่นแคมป์ไฟ ค่ายพักนี้อยู่ในสวนปาไม่ไกลจาก อุทยานฯ ได้จัดเตรียมที่กางเต็นที่ไว้เช่นกัน รายละเอียด เพิ่มเติมติดต่อ กองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ โทร. 5790529, 5794842

สวนรุกขชาติมวกเหล็ก อยู่ห่างจากสระบุรี
37 กม. เลี้ยวขวาไปทางถนนมิตรภาพ ทางเข้าซ้ายมือ
ตรงข้ามกับร้านขายผลิตภัณฑ์ขององค์การส่งเสริม
การเลี้ยงโคนม สวนรุกขชาตินี้อยู่ในเนื้อที่ 375 ไร่ อยู่
กึ่งกลางระหว่าง อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี กับ อ.ปากช่อง
จ.นครราชสีมา

น้ำตกสาวน้อย หรือ น้ำตกเจ็ดสาวน้อย ทางเข้าทางเดียวกับน้ำตกมวกเหล็ก เป็นทางลูกรั้งต่อไป อีก 9 กม. เป็นน้ำตกหลายชั้น ธรรมชาติงดงามมี บริเวณเล่นน้ำกว้างชวางและร่มรื่น

นนทบุรี

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ

พิพิธภัณฑ์มนุษยชาติวิทยา ตั้งอยู่ใจกลาง เมืองนนทบุรีติดกับศาลากลางจังหวัดหลังเก่า เป็น พิพิธภัณฑ์แห่งแรกของไทย แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิต พืช ชีวิตสัตว์ และโบราณคดี นับเป็นพิพิธภัณฑ์ มนุษยชาติวิทยา ขนาดเล็กที่น่าแวะเยี่ยมชม เปิดให้ เข้าชมทุกวัน เวลา 08.30 – 16.00 น.

วัดเฉลิมพระเกียรติวรวิหาร ตั้งอยู่ที่ตำบล บางศรีเมือง อ.เมือง เป็นพระอารามหลวงที่สมเด็จ พระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้สร้างขึ้นเพื่ออุทิศส่วนกุศล ถวายแด่พระอัยกา พระอัยกีและพระราชชนนีของพระองค์ ในพระอุโบสถมีภาพเขียนฝาผนังสวยงาม ภายนอกมี ลายรูปปั้นประดับกระเบื้องหน้าบันลวดลายปูนปั้นที่ กรอบประตู หน้าต่างสวยงามมาก

วัดเขมาภิรตาราม พระอารามหลวงตั้งอยู่
ริมถนนพิบูลสงคราม ต.สวนใหญ่ อ.เมือง ห่างจาก
ตัวจังหวัด 2 กม. เป็นวัดที่สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา
ในพระอุโบสถมีพระพุทธรูปศิลปะอยุธยา ในวัดมี
พระตำหนักแดงและพระที่นั่งมูลมณเทียรตั้งอยู่ด้วย

วัดปราสาท ตั้งอยู่ริมถนนสายบางกรวย – บางบัวทอง ในเขต ต.บางกร่าง อ.เมือง ตัวพระอุโบสถ เป็นศิลปะสมัยอยุธยา ฝีมือการก่อสร้างประณีตบรรจง ลายสลักหน้าบันชุ้มประตูพระอุโบสถและภาพจิตรกรรม ฝาผนังนั้นมีลักษณะพิเศษของสกุลช่างนนทบุรี ซึ่งมักจะ มีนักศึกษาด้านโบราณคดีมาดูงานที่วัดนี้เสมอ

วัดปรมัยชิกาวาส หรือ วัดมอญ อยู่ในเขต ต.เกาะเกร็ด อ.ปากเกร็ด เป็นวัดเก่า ศิลปะการก่อสร้าง เป็นแบบมอญ ภายในวัดมีพระนอนขนาดใหญ่ ภาพ จิตรกรรมฝาผนัง พระมหารามัญเจดีย์และพระพุทธรูป สลักด้วยหืนอ่อนแบบรามัญด้วย

บ้านเครื่องปั้นดินเผามอญโบราณ หรือ กวานอาม่าน ชาวเมืองนนท์ในเขตอำเภอปากเกร็ด มีการดำรงชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมประเพณี

วัดเฉลิมพระเกียรติ

เครื่องปั้นดินเผามอญโบราณ

ท้องถิ่นแบบมอญ อาชีพที่สำคัญและทำกันเป็น อุตสาหกรรมในครัวเรือน คือการทำเครื่องปั้นดินเผา นานาชนิด โดยเฉพาะที่ "กวานอาม่าน" ซึ่งเป็นหมู่บ้าน ที่ทำผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผามอญโบราณ ตั้งอยู่บน เกาะเกร็ด จากหน้าวัดปรมัยยิกาวาสเลี้ยวชวา ประมาณ 50 เมตร

พระนครศรีอยุธยา

สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ

วัดพระศรีสรรเพชญ์ เป็นวัดสำคัญและ น่าชมที่สุดอยู่ในพระราชวังหลวงเช่นเดียวกับวัดพระศรี รัตนศาสดารามที่กรุงเทพฯ เดิมในสมัยสมเด็จพระรามา ธิบดีที่ 1 ใช้เป็นที่ประทับ ต่อมาในสมัยสมเด็จพระบรม ไตรโลกนาถทรงสร้างพระราชมณเฑียรขึ้นใหม่แล้ว โปรดให้ยกเป็นเขตพุทธาวาส จึงเป็นวัดในเขตพระราชวัง ไม่มีพระสงฆ์

วิหารพระมงคลบพิตร พระมงคลบพิตรเป็น พระพุทธรูปบุสัมฤทธิ์องค์ใหญ่องค์หนึ่งในประเทศไทย พระมงคลบพิตรนี้แต่เดิม อยู่ทางทิศตะวันออก นอก พระราชวัง สมเด็จพระเจ้าทรงธรรมโปรดให้ชะลอมาไว้ ทางด้านทิศตะวันตกที่ซึ่งประดิษฐานอยู่ในปัจจุบัน

วัดพระราม อยู่นอกเขตพระราชวังไปทาง ด้านทิศตะวันออก สมเด็จพระราเมศวรทรงสร้างขึ้นตรง ที่ถวายพระเพลิงพระบรมศพสมเด็จพระเจ้าอู่ทอง พระราชบิดา วัดนี้มีบึงใหญ่อยู่หน้าวัด เดิมเรียกว่า "หนองโสน" ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น "บึงพระราม" ปัจจุบัน คือ สวนสาธารณะพระราม

วัดมหาธาตุ อยู่ตรงหน้าพระราชวังด้าน ทิศตะวันออกเชิงสะพานป่าถ่าน สร้างในสมัยสมเด็จ พระบรมราชาธิราชที่ 1

วัดราชบูรณะ อยู่เชิงสะพานป่าถ่านตรงข้าม
วัดมหาธาตุ สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 (เจ้าสามพระยา) โปรดให้ก่อเจดีย์ขึ้น 2 องค์ สวมทับตรงที่ซึ่ง
เจ้าอ้ายและเจ้ายี่ชนช้างกันถึงสิ้นพระชนม์ ให้สถาปนา
พระมหาธาตุและพระวิหารเป็นพระอาราม แล้ว
พระราชทานนามว่าวัดราชบูรณะ

วัดใหญ่ชัยมงคล อยู่นอกพระนครศรีอยุธยา ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ทางสถานีรถไฟ มีพระเจดีย์ ใหญ่มองเห็นแต่ใกล สร้างในสมัยพระเจ้าอู่ทอง สมเด็จ พระนเรศวรมหาราช ทรงสร้างเจดีย์ไว้เป็นที่ระลึกที่วัดนี้ เพื่อเฉลิมพระเกียรติเมื่อคราวทรงชนะศึกยุทธหัดถี

วัดสุวรรณดารารามราชวรวิหาร อยู่ในเขต

พระนครด้านทิศตะวันออกตอนใต้ริมป้อมเพชร เดิมชื่อ วัดทอง พระเจ้าแผ่นดินในราชวงศ์จักรีได้ทรงสร้าง เพิ่มเติมและปฏิสังขรณ์ต่อเนื่องกันมาเกือบทุกรัชกาล

วัดสวนหลวงสบสวรรค์ อยู่ในเกาะเมือง ด้านทิศตะวันตก สมเด็จพระมหาจักรพรรดิทรงสร้างใน สวนหลวงติดกับวัดสบสวรรค์เดิม เมื่อสมเด็จพระศรี สุริโยทัยสิ้นพระชนม์โปรดให้เชิญพระศพมาไว้ที่ตำหนัก สวนหลวงและพระราชทานเพลิงศพที่นั่นแล้ว จึงทรง สร้างพระอารามขึ้นตรงบริเวณพระเมรุ ปัจจุบันยังมี พระสถูปเจดีย์องค์ใหญ่เป็นสำคัญ เรียกว่าพระเจดีย์ ศรีสุริโยทัย

วัดโลกยสุธา อยู่หลังบริเวณพระราชวัง โบราณผ่านวัดวรโพธิ์และวัดวรเชษฐาราม เข้าไปจนถึง พระพุทธไสยาสน์องค์ใหญ่ของวัดพระพุทธไสยาสน์องค์นี้ ก่อด้วยอิฐถือปูน ยาวประมาณ 29 ม.

วัดพุทไธศวรรย์ อยู่ริมแม่น้ำตรงข้ามกับ พระนครศรีอยุธยาไปทางทิศใต้ สร้างขึ้นในบริเวณที่ สมเด็จพระเจ้าอู่ทองอพยพมาสร้างเมืองใหม่ เดิมบริเวณ นี้ เรียกว่า "เวียงเล็ก" หรือ "เวียงเหล็ก"

วัดไชยวัฒนาราม อยู่ริมแม่น้ำฝั่งเดียวกับ วัดพุทไธศวรรย์ แต่อยู่ทางด้านทิศดะวันตกของเกาะเมือง พระเจ้าปราสาททองโปรดให้สร้างขึ้น ปัจจุบันเป็นวัดร้าง แต่ยังมีพระปรางค์ใหญ่และเจดีย์รายดามมุมระเบียงคด หลงเหลืออยู่และรูปทรงยังสมบูรณ์ดีเป็นส่วนมาก

วัดหน้าพระเมรุ เดิมชื่อวัดพระเมรุราชิกา ราม อยู่ริมคลองสระบัวตรงข้ามพระราชวังหลวง ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยใด

วัดพนัญเชิง อยู่ริมน้ำทางด้านทิศใต้ของ พระนครศรีอยุธยา เป็นวัดที่มีมาก่อนสร้างกรุงศรีอยุธยา พระพุทธรูปซึ่งเป็นพระประธานในพระวิหารนั้นชื่อ "พระเจ้าพนัญเชิง" สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1867 ในปี พ.ศ. 2397 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงบูรณะใหม่ทั้งองค์และถวายพระนามว่า "พระพุทธไตรรัดนนายก" นับเป็นพระพุทธรูปปูนนั้นปางมารวิชัย ที่มีอายมากที่สุดและใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

วัดภูเขาทอง ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก เฉียงเหนือ ห่างจากพระราชวังหลวงไปประมาณ 2 กม. ทางเดียวกับเส้นทางไป จ.อ่างทอง (ทางหลวงหมายเลข 309) สร้างในสมัยสมเด็จพระราเมศวรเมื่อ พ.ศ. 1930 พระเจ้าหงสาวดีบุเรงนอง โปรดให้สร้างเจดีย์แบบมอญขึ้น ต่อมาจึงได้บูรณะเปลี่ยนรูปทรงเป็นเจดีย์ย่อมุมไม้ สิบสองแบบไทยในสมัยต่อมา

สูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา ประกอบ ด้วยอาคารหลักตั้งอยู่บนถนนโรจนะ ติดกับวิทยาลัยครู พระนครศรีอยุธยา อาคารผนวกตั้งอยู่ ณ บริเวณซึ่งเคย เป็นหมู่บ้านญี่ปุ่น ต.เกาะเรียน ศูนย์ฯ นี้เป็นสถาบันวิจัย แห่งชาติ และเป็นพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์อยุธยา ซึ่งแสดงสิ่งจำลองที่ได้จากการคันคว้าวิจัยโดยใช้วิธีการ และเทคโนโลยีของการจัดพิพิธภัณฑ์และการจัดแสดง นิทรรศการสมัยใหม่ เปิดทำการทุกวันเว้นวันจันทร์ อังคาร ตั้งแต่เวลา 09.00 – 16.00 น.

พระราชวังหลวง หรือที่เรียกในปัจจุบันว่า "พระราชวังโบราณ" เป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์ แห่งกรุงศรีอยุธยาทุกรัชกาล ตั้งอยู่ริมกำแพงพระนคร ศรีอยุธยาทางด้านเหนือมีถนนสายรอบกรุง ภายใน บริเวณพระราชวังมีพระที่นั่งสำคัญ ดังนี้

พระที่นั่งสุริยาสน์อมรินทร์, พระที่นั่งวิหาร สมเด็จ, พระที่นั่งสรรเพชญ์ปราสาท, พระที่นั่งจักรวรรดิ ไพชยนต์, พระที่นั่งตรีมุข, พระที่นั่งบรรยงค์รัตนาสน์ เรียกอีกชื่อว่า "พระที่นั่งท้ายสระ"

วังจันทรเกษม หรือวังหน้า ตั้งอยูริมแม่น้ำ ป่าสัก สร้างในสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เคยเป็น ที่ประทับของสมเด็จพระยุพราช และพระมหากษัตริย์ หลายพระองค์ ครั้งเสียกรุงเมื่อ พ.ศ. 2310 ถูกไฟใหม้ หมดไม่มีซากโบราณสถานหลงเหลือเลย สถานที่ต่าง ๆ ในพระราชวังจันทรเกษมสร้างใหม่ในรัชกาลพระบาท สมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยโปรดให้สร้างตาม แผนผังเดิม มีสิ่งก่อสร้างที่น่าสนใจคือ พลับพลาจตุรมุข ปัจจุบันคือ "พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจันทรเกษม" ขึ้นกับกรมศิลปากร, พระที่นั่งพิมานรัตยา, พระที่นั่ง พิสัยศัลยลักษณ์ (หอส่องกล้อง)

กำแพงและประตูวัง เป็นสิ่งซึ่งสร้างขึ้นใหม่ ในรัชกาลที่ 4 ของเดิมมีอาณาเขตกว้างขวางกว่าที่เห็น ในปัจจุบัน ป้อมเพชร อยู่ตรงที่บรรจบของแม่น้ำ เจ้าพระยากับแม่น้ำปาสัก เป็นป้อมรูปรีก่อด้วยอิฐสลับ ศิลาแลงยื่นออกจากแนวกำแพงพระนคร มีช่องคูหา ก่อเป็นรูปโค้ง

ตำหนักพระนครหลวง อยู่ริมแม่น้ำปาสัก ฝั่งทิศตะวันออก อ.นครหลวง เป็นที่ประทับพัก ในระหว่างเสด็จไปพระพุทธบาทและลพบุรี สันนิษฐานว่า สร้างในรัชกาลสมเด็จพระเจ้าทรงธรรมแต่มาสร้างเป็น ที่ประทับก่ออิฐถือปูน ในสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง

โบราณสถานในเกาะบางปะอิน เกาะ บางปะอินอยู่ห่างจากเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยาออกไป 40 กม. มีสถานที่น่าสนใจคือ

พระราชวังบางปะอิน เป็นพระราชวังมา ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาจนถึงกรุงรัตนโกสินทร์ อัตรา ค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ 30 บาท เด็ก -นิสิต-นักศึกษา-ภิกษุ-สามเณร 20 บาท ชาวต่างประเทศ 50 บาท ภายใน พระราชวังบางปะอินมีสิ่งที่น่าสนใจดังนี้

พระที่นั่งไอศวรรย์ทิพยอาสน์, พระที่นั่ง วโรภาษพิมาน, พระที่นั่งอุทยานภูมิเสถียร, พระที่นั่ง เวหาสน์จำรูญ, พระที่นั่งวิทูรทัศนา, โรงละคร, อนุสาวรีย์สมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์, อนุสาวรีย์นารีรัตน์ และเจ้าฟ้าสามพระองค์, สภาคาร-ราชประยูร, เหมมณเทียรเทวราช

วัดนิเวศน์ธรรมประวัติ อยู่นอกเกาะ ทางด้านทิศใต้คนละฝั่งกับพระราชวัง รัชกาลที่ 5 โปรต ให้สร้างให้มีรูปทรงต่างจากวัดอื่น เป็นศิลปะแบบโกธิก สร้างเสร็จเมื่อ พ.ศ. 2421 โปรดให้เป็นพระอาราม สำหรับพระสงฆ์ฝ่ายธรรมยุติกนิกาย

สูนย์ศิลปาชีพบางไทร จัดตั้งขึ้นในเขตที่ดิน ปฏิรูปเพื่อการเกษตรกรรม ต.บึงใหญ่ อ.บางไทร มีเนื้อที่ ประมาณ 285 ไร่ ศูนย์ศิลปาชีพนี้มุ่งฝึกอบรมอาชีพ เกี่ยวกับงานศิลปหัตถกรรมต่าง ๆ วิชาที่สอนให้แก่ เกษตรกรได้แก่ การประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์จากเส้นใยพืช การแกะสลัก การจักสาน การทำตุ๊กตา การประดิษฐ์ ตอกไม้เทียม การทำเครื่องเรือน การทอผ้า ผลิตภัณฑ์จากผ้าและการย้อมสี เปิดให้เข้าชมทุกวัน แต่วันจันทร์ไม่มีการสาธิตการทำศิลปหัตถกรรม